

LIVE VIDEO CHAT S JOSHEM GROBANEM
(www.billboard.com, 10. 5. 2010)

(English transcription below)

Video začíná Joshovou písní "You Are Loved". Pak Tye Joshe představí.

Josh: Ahoj. Díky za pozvání.

Tye: Joshi, musím říct, že máš jedny z nejloajálnějších, nejoddanějších a nejosobitějších fanoušků, jaké jsme dosud viděli.

Josh: To rozhodně.

Tye: Během posledních pár dnů jsme dostali stovky odpovědí.

Josh: Skvělé!

Tye: Lidé jsou opravdu nadšení, že tě tu zase máme.

Josh: No, já jsem nadšený, že tohle dělám. Vyšel jsem trochu ze cviku, víš, protože jsem tu nějakou dobu nebyl a pracoval jsem na albu. A nápad na takovéto živé posezení a odpovídání na otázky od fanoušků je pro mě velmi vzrušující, protože se dostaneš do režimu, kde se cítíš jako poustevník a jsi ve studiu a jsi v laboratoři, kde se snažíš, aby bylo všechno perfektní, a vypadnout a být jen pár měsíců od vydání téhle věci a mít dnes možnost odpovědět na tyhle otázky mě ohromně baví. Takže se těším na to, co mají lidi 'na skladě'.

Tye: Skvělé! Mimoto tu máme alarmující počet nabídek k sňatku, k těm se dostaneme později.

Josh: Alarmující počet nabídek k sňatku? 😊

Tye: 😊

Josh: Můžu si vzít jen dvacet z vás!

Tye: Lidi se opravdu, opravdu chtějí dozvědět o tvém novém albu, tak proč nám o něm něco málo nepovíš, a o tom, co jsi dělal ve studiu...

Josh: Jak fanoušci ví, tentokrát to pro mě byl velmi odlišný proces. Chci tím říct, práce s legendárním Rickem Rubinem pro mě byla ctí a velmi poučnou zkušeností. Myslím, že nezáleží na tom, s kým pracuješ. Pokud je to někdo, s kým spolupracuješ poprvé, zabere to určitý čas poznat se navzájem a pochopit, jací jste, a podle jakého vzorce fungujete. Rick je jedním z těch lidí, kteří milují organické nahrávání. Miluje plánování, takže když se všichni dostanete do studia ve stejnou dobu, odehraje se to velmi, velmi rychle. Děje se to velmi přirozeně. K tomu, aby se to dalo udělat, je potřeba samozřejmě spousta okolností. Takže okolnosti byly důležitou součástí toho procesu. Další věcí je, že na každém textaři požaduje, aby hodně psal. Musel se ze mě stát textař daleko častěji, než jsem byl kdy v minulosti zvyklý, ať už šlo o klasickou hudbu nebo pop. U hodně věcí jsem začínal se svými demo nahrávkami na piáno. Takže dostat to z toho bodu na místo, které je víc pestřejší...to zabere čas. Takže, jak jsem řekl, jsme skoro hotoví. Myslím, že teď schází jen jedno setkání s orchestrem, dokončit dvě další písně, ale člověče, je to frustrující. Má to své nadočkavé momenty, ale myslím, že to je vše... Je to šílená metoda a já si myslím, že když se na konci odehrává tahle kreativní exploze, celé to stojí za to.

Tye: Řekni nám něco o tom, jak jste se ty a Rick dali dohromady, protože on se proslavil produkováním lidem, jako

jsou Beastie Boys, Metallica a Linkin Park, takže představa spolupráce vás dvou je opravdu zajímavá a nečekaná.

Josh: Napsal jsem mail na jeho fanouškovskou stránku se slovy „chci být heavy metalová hvězda“ a on mi okamžitě odepsal: „Pojďme nahrávat!“ Takhle jednoduché to bylo. Ne, žertuji. Hm...poznal jsem Ricka přes našeho společného přítele Guye Osearye (*manažer Madonny – pozn. překl.*), který je velice silným hráčem ve svém oboru, dobrým stoupencem a dobrým přítelem, a Rick byl jedním z lidí, které jsem v hudební branži ještě nepotkal. V posledních deseti letech se mi dostalo té cti potkat a pracovat s takovou spoustou lidí a Rick byl někdo, koho jsem ještě nepotkal. A Guy řekl: „Jsi připraven se s ním setkat?“ Takže jsem ho navštívil doma, posadili jsme se a dlouho jsme mluvili o hudební branži a hudbě. S Rickem se skvěle mluví o tom, jak se věci mají, o kreativitě a o písničkách. On je prostě hudební encyklopedie. Parádně jsme se pobavili a celé to dopadlo tak, že na konci řekl: „Nevím, co bychom společně udělali, ale rád jsem si s tebou povídal a zahraj mi pár písni, když nějaké máš.“ A tak jsem zahrál a to se přirozeně rozvinulo v „pojďme nahrát tohle album spolu“. Takže všechno od prvního setkání po konečný výsledek se stalo, myslím, velmi, velmi přirozeně.

Tye: Zní teď tvá hudba o dost jinak než to, co jsme od tebe slyšeli v minulosti?

Josh: Myslím, že akusticky. Je to přirozené, když pracujete s jiným producentem. Vždy dostanete jistý pocit, že je to s novým producentem jiné než s tím, se kterým jste pracovali. Ale zároveň, zmínil jsi některé ze skupin, se kterými Rick spolupracoval, a já myslím, že na Rickovi je skvělá ta věc, že skutečně najde nejpřirozenější místo v každém umělci, se kterým pracuje. A myslím, že má tuhle schopnost ve všech žánrech. A také na ten rozsah, na který jsou fanoušci zvyklí, si myslím, že to bude to nejlepší, co ode mě kdy slyšeli. Všechno je o zpěvu. Všechno je o kvalitě písničky. A všechno je o jednoduchosti, která má zajistit, že se podstata všech věcí dostane na vrchol a není to označeno jen za...hm...materiál. Chápeš? On není moc fandou velké rezonance. Není velkým fandou přílišného mlácení do bubnů. Víš, on jen chce, aby píseň a zpěv mluvily samy za sebe. A rád bych předpokládal a doufám, že to je to, co chtějí i fanoušci.

Tye: Dále, Rick je známý tím, že nabourává způsob, jakým umělci pracují, a předělá ho na jiný způsob práce a dostane z nich něco jiného. Která část tvé práce se nejvíc změnila od doby, co jsi začal spolupracovat s Rickem ve studiu?

Josh: Hm...myslím, že jsem se musel naučit být víc trpělivý. Myslím, že s dnešní technologií je velmi snadné dosáhnout jako umělec okamžitého uspokojení. Víš, myslím, že tady je... Samozřejmě znám mnoho přátel v branži, kteří řeknou, „hele, mám novou píseň, dneska ji vydám a uvidíme, jak funguje,“ a večer mi napíší zpátky a řeknou, „hej, právě jsme ji zapsali a poslali do Top 40 a oni už ji hrají“. To je jako, „to bylo rychlé“. Víš, je to okamžité, a myslím, že to má hodně co dělat s technologií a s rolí producenta v dnešní době. Myslím, že to častokrát stírá rozdíl mezi tím, kdo je umělec, a tím, kdo je producent, a děje se to velice rychle. Myslím, že věc, kterou jsem se s Rickem musel naučit, je ta, že po tobě chce, abys byl umělcem. Stylově. Chce po tobě, abys pracoval jako umělec, a to znamená mít nad tím kontrolu. V jeho případě to znamená spoustu času, pro mě psaní. Vyřešit spoustu věcí včetně toho, jak chceš, aby znělo tvé aranžmá, a tak je to daleko více podobné spolupráci umělce a producenta. On to nechá být spolupráci. Neříká ti: „Zapívej a jdi domů.“ Moc chce, abys byl tak hrdý na svou nahrávku tak, jak bys měl být. A tak tohle znamená spoustu práce a znamená to učit se být trpělivý a jakoby se naučit dělat víc věcí naráz. A myslím, že tohle všechno je nutné k tomu být skutečným umělcem, a myslím, že je to jedna z věcí, do kterých se on opravdu snaží lidi natlačit.

Tye: Teď jsi řekl, že máš před sebou ještě jedno setkání s orchestrem a pak budeš mixovat album. Takže kdy můžeme očekávat, že ho uslyšíme?

Josh: No, myslím, víš, teď když je projekt hotový, většina nahrávek je hotová, doufám...doufám, a fanoušci, kteří se právě dívají, už určitě dříve slyšeli, že doufám, a tak bych byl trochu opatrný říct, kdy by to mělo vyjít, protože mě rozhodně viděli minulý rok porušit pár slibů. Ale, řeklo se, že jsme se teď pohnuli, a myslím, že teď už nemůže být tak daleko do konce, tak dvě písničky a máme ještě skladbu se sborem, kterou musíme udělat. Ale záleží na rozvrhu studia...je těžké zamluvit šedesát lidí na ten samý čas a dostat místnost, kterou chceme, a dostat technika, kterého chceme, a dostat všechno, co chceme. Pak se pracuje dvě hodiny a je hotovo. Ale je to o tom, dostat se do toho bodu. Nechtěl bych mixovat víc jak dva nebo tři měsíce a rád bych to vydal na podzim.

Tye: Skvělé. Víím, že je spousta lidí, která se nemůže dočkat, až to uslyší, takže jo, rozhodně to budeme očekávat.

Josh: No, rozhodně je hudba na řadě. Obvykle je prvně hudba a teprve pak interview, ale my děláme prvně interview a hudba je na cestě.

Tye: Máš už pro album název nebo nějaké nápady na jména?

Josh: Ne, ještě ne. Mám nějaké nápady, ale...

Tye: Přijímáš návrhy? Jsem si jistý, že někteří lidé mají nějaké nápady.

Josh: Jo, napište mi na Twitter vaše nápady na název alba, prosím. Ano.

Tye: Kromě toho vím, že jsi také oznámil, že se objevíš v seriálu Glee, v posledním díle této série.

Josh: To je pravda. Jo. Víš, tento rok jsem svůj volný čas využil k velmi, velmi zábavným aktivitám a jedna z věcí, u které jsem se opravdu velmi dobře pobavil, bylo právě účinkování v Glee a spolupráce s producentem seriálu, Ryanem Murphym, a s účinkujícími v Glee. Tím, že jsem vyšel z prostředí umělecké školy, rád vidím show, která dosahuje takového uznání. Je to o té hudební stránce, neboť znám mnoho dětí z kempu a školy a dalších oblastí, které byly v pěveckém sboru a hrály divadlo a všechno ostatní a je možné to trochu zlehčit a zpopularizovat, když je tam hodně dětí. A já byl jedním z nich. A vrátit se zpět na konec této série a být slavným členem poroty byla paráda. Kdykoliv máte možnost spolupracovat s Jane Lynch, je to úchvatné!

Tye: Už je to podruhé, co jsi v této show. Takže, znovu hraješ "Joshe Grobana"?

Josh: ☺ Hrozně moc hraju "Joshe Grobana". Je to hodně jiný Josh Groban. Je to JOSH GROBAN. Ne. Já rozhodně hraju postavu v této show a ta se jmenuje zrovna Josh Groban.

Tye: Správně.

Josh: Jo...je to legrační ☺, poněvadž by to mohlo způsobit zmatky na ulici. Jenom protože, víš, myslím, že jedna z těch legračních věcí je, že když jsem poprvé mluvil s Ryanem Murphym, bylo to „okay, přeješ si, abych hrál sám sebe, nech mě hrát velmi přehnanou, nečekanou, trochu hloupou verzi sebe sama“. No, takže...tak to je. Myslím, že poprvé jsem jednomu z učitelů naservíroval soudní zákaz. Tentokrát jsme opravdu zodpovědní za určení regionálních vítězů. Takže...zůstaňte naladěni.

Tye: Skvělé! Budeme na to čekat. A, okay, pojďme se bavit o tweetech, protože jak jsem řekl, máme tady mnoho, mnoho otázek, tak jich chci zkusit projít co možná nejvíc.

Josh: Okay.

Tye: Tahle je od ErnestineB, která říká: „Kdy sis uvědomil, že dokážeš zpívat lépe než většina lidí?“

Josh: Hmmmm, no, já stále nevím, jestli to umím líp než většina lidí, ale...

Tye: Umíš zpívat líp než já ☺

Josh: Okay. Kdy jsem poznal, že umím zpívat? No, poměrně brzy jsem pochopil, že umím hrát podle sluchu. Moji rodiče měli doma piáno, za které budu navěky vděčný, protože přitahovalo jako magnet všechno, co jsem cítil. Takže, víte, šli jsme na koncert, šli jsme na show. Moji rodiče byli opravdu skvělí a dbali na to, abychom si vyšli na všechny kulturní události v Los Angeles, a já z nějakého důvodu, když jsem přišel domů, mohlo mi být tak osm, devět nebo deset, přišel jsem domů a sedl si k piánu a zahrál ty melodie ze show, co jsme zrovna ten večer zhlédli. A myslím si, že tím byli trochu překvapeni, a podle mě to byla jedna z těch věcí, proč jsem si za svůj život nemohl zapamatovat matematické vzorečky. V tom věku jsem neuměl říci, kde bylo nějaké místo na mapě, ale mohl jsem vám bez problému zazpívat melodii, kterou jsem slyšel před deseti hodinami. A myslím, že jsem si začal uvědomovat ve velmi brzkém věku, že to bylo něco, na co jsem měl nadání.

Tye: Takže chceš říct, žeš byl takové zázračné dítě?

Josh: O tom nevím. Nebyl jsem... Rozhodně to nebyli rodiče, kteří by nás chtěli ukazovat. Mám na mysli, že neříkali, „tohle dítě má dar, hodíme ho do smokingu a vystrčme ho ven“. Byli jen...sledovali to a já vím, že to pro mě byla zábava, a myslím, že to bylo to nejdůležitější, že to byla zábava. A zůstalo to zábavou. Pořád je to sranda. Nikdy to nebyl stres, jen sranda.

Tye: Skvělé. Tady je otázka od Tididoco, která říká: „Jaké místo tě nejvíc inspiruje k psaní a tvorbě hudby?“

Josh: To jsou jejich přezdívky nebo skutečná jména?

Tye: Přezdívky.

Josh: Prima. Dobrý, jako Tididoco. Jako, hodně dobrý.

Tye: Někdy jsou skutečná, ale Tididoco... nikdy nevíš.

Josh: Jaké místo mě ke psaní nejvíc inspiruje? Myslím si, že je vždycky skvělé tak nějak vypadnout z bezpečné bubliny, což pro mě znamená vypadnout z Los Angeles... Miluju Los Angeles, ale protože je to mé rodné město, protože jsem se tam narodil a vyrostl, je pro mě vždycky paráda cestovat, ať už pracuju s kamarádem ve Francii nebo jedu se skvělým Danem Wilsonem, vždycky...říkám, „jdu si pro jízdenku. Přijedu za tebou,“ protože na tom něco je vypadnout ze své pohodlné zóny. Vypadnout z prostoru, z místa, kde má člověk chuť zahálet, je dobré. Takže opravdu nezáleží na tom, kde jste, dokud máte pocit, že tam máte co na práci. Protože pokud já se dostanu do špatného prostředí, stane se ze mě snící a flákající se stroj. Takže se potřebuju dostat na místo, kde můžu pracovat.

Tye: Super. Tady máme další otázku od Charlotte3:16. To je rozhodně přezdívka.

Josh: Skvělé jméno. Vezmi mě ke svému šéfovi.

Tye: „Jaký poslední song jsi poslouchal před příchodem sem?“ Tvé vlastní songy se nepočítají.

Josh: Páni, než jsem sem dneska přišel, hrálo v taxíku všechno možné. Takže, takže, co to bylo? Myslím, že to bylo Black Holes and Revelations od Muse. Že, Gail? Jo, myslím, že ano.

Tye: To je dobré album.

Josh: Ano, Muse jsou vždycky... Prostě jsou teď slyšet všude, protože jsou kolosální, a vždycky tě skvěle nakopnou před velkou událostí a tomu se nic nevyrovná.

Tye: Jakou hudbu posloucháš ve volném čase? Víím, že lidi mají pravděpodobně představu, že pořád posloucháš Pavarottiho nebo Celine Dion, ale...

Josh: Jo, to je pravda. Jo, jen Pavarottiho a Celine Dion.

Tye: Pořád dokola?

Josh: Jo, můj celý... zrovna jsem šest giga prostoru zaplnil Pavarottim, 10, 12, 15 stop jedné a té samé písně. Jen proto, že je to on a ona.

Tye: Je to čím dál lepší.

Josh: V jednom momentu zpívali spolu a já ten moment někdy poslouchám celé dny, protože je doslova tím nejlepším, co můžete poslouchat. Takže, ne... Mám v iPodu trochu od Pavarottiho a malinko od Celine Dion, ale rád poslouchám hudbu, u které cítím, že je... nejsem doopravdy...mám docela rád každý žánr, pokud mám pocit, že je

dělaný dobře a je dělaný s experimentální energií, a dokud cítím, že se lidi jakoby rozhodli tak nějak... Miluju, když lidi tak trochu znovu objeví cit pro žánr. Víš, připadá mi, jako bych se ocitl na místě, kde...fanoušci mi docela hodně dovolili být žánrem sám o sobě. A myslím, že je vždy hezké, když vidíš, jak se lidi opravdu snaží vydat ze sebe to nejlepší, protože si myslím, že umělci jsou všechny tyhle body světla a že často se může objevit nátlak k ignoraci toho osobního světla a jen jít s davem, a tak rád poslouchám lidi, kteří opravdu zarisovali být sami sebou.

Tye: Okay. Máme tu otázku od Cheryl Groban. Nějaká spojitost?

Josh: Ne, pravděpodobně ne 😊 😊

Tye: Okay. Dobře, alespoň se zdá, že Cheryl zná docela dobře tvého psa. Říká: „Víš, že máme fanklub Sweeneyho, tvého rozkošného pejska, na Facebooku?“

Josh: Hm, to jsem nevěděl, ale budu se muset na něj podívat. Uh, jo.

Tye: Vlastně jsme dostali hned několik otázek týkajících se Sweeneyho, zdá se, že je právě tak populární jako ty.

Josh: To on rozhodně je, a ne-li víc. On je rozhodně dobyvatel žen, a je to prima chlápek. Je...

Tye: Co je za rasu?

Josh: Je to pšeničný teriér a byl se mnou na turné, takže pravděpodobně zná...pravděpodobně se cestou setkal s většinou fanoušků, jestli víš, jak to myslím. Je to společenské zvíře. Myslím, že tak nějak využívá mého úspěchu, a řekl bych, že to používá jako výmluvu k tomu, že svůj život prohýří. Takže si žije slastný život a zatímco já cvičím stupnice, on si užívá bohémského života. Takže...

Tye: Kde je Sweeney právě teď?

Josh: Sweeney se právě teď zotavuje po týdenní otravě... Ne, dělám si srandu. Flámuje na dvorku u mých rodičů.

Tye: Skvělé. Máme tady otázku od Ellen Trueblue. „Prosím, uveď místo, které opravdu, ale opravdu chceš právě teď navštívit a proč?“

Josh: Dům Ellen Trueblue! 😊 😊 Dělán si srandu.

Tye: Mimochodem, Ellen Trueblue právě omdlela.

Josh: Co bych chtěl právě teď navštívit a proč? No, moc se těším, že zase budu moct cestovat. Je mnoho zemí, které jsou pro mě velmi speciální, a já se opravdu nemůžu dočkat, až zase budu cestovat. Osobně se nemůžu dočkat, až se vrátím zpět do Jižní Afriky. Myslím, že je hodně akcí, které tam musím fanouškům vynahradit. Na mém poslední turné totiž došlo k situaci, kvůli které jsme se tam nebyli schopni dostat, a nebylo to naší vinou. A je to země, která pro mě hodně znamená, a fanoušci pro mě také mnoho znamenají, a pár zkušenosti, které jsem tam měl, opravdu změnilý můj život. Takže se opravdu těším, až tam pojedu a udělám tam pár úžasných show.

Tye: Úchvatné. Tady je jedna otázka od MAF11: „Studuješ herectví ve volném čase se svým trenérem herectví?“

Josh: Hm, přijde na to. Řekl bych, že když jsem v hudební branži, ne tak docela. Chodil jsem do divadelní školy.

Tye: Řeknu, že jsi herectví trénoval.

Josh: Jo, rozhodně. Trénoval jsem herectví roky předtím, než jsem začal nahrávat. A myslím, že bych mohl říct ano, protože jakmile budu mít nějakou zkoušku nebo něco, na čem pracuju, použiju to jako záminku, abych šel a vzal si nějakou lekci herectví a pracoval s trenérem herectví. Pracoval jsem s pár úžasnými lidmi a od každého se dozvíte něco jiného. A taky rád hodně čtu o herectví. Myslím, že pro mě je divadlo a herectví obrovskou součástí toho, co rád dělám, a je to všechno vyprávění příběhů. Ale když jsem nedávno hrál sám sebe, neměl jsem problém. A právě jsem

dodělal nový film, film Stevea Carella, který mě velmi nadchl, a byla to hodně komická role, takže si myslím, že pro mě je komediálnost, alespoň na kameře, přirozenější. Takže jsem se na to moc připravovat nemusel.

Tye: A teď vlastně hraješ nějakou postavu? Nejsi jako Josh Groban nebo tak něco.

Josh: Ne, byl jsem Richard, právník, a...jo, takže jsem jen v podstatě musel...můj táta je obchodník, takže jsem prostě opravdu těžce nesl, když jsem se na něj díval, jak odchází každý den do práce. Víte, abych se jaksi vžil správně do té postavy.

Tye: Je to poprvé od Ally McBeal, kdy sis opravdu zahrál někoho jiného než sebe sama?

Josh: To ano. A byl jsem opravdu, ale opravdu vděčný za to, že jsem dostal příležitost být ve velkofilmu a nemuset být sám sebou. A...vyzkoušel jsem si to a zvládl jsem to! A našel jsem se na scéně jako pracující herec, co hraje postavu. Takže to pro mě bylo vzrušující, protože pro hudebníka existují velmi tenké linie o tom, jak vás lidi vnímají a jak se na vás dívají jako na pronajatou zbraň, určenou k jinému účelu, než je obvyklé. Takže, nebyly tu žádné dva způsoby, jak to zahrát...udělali jsme to správně. Nebyly v tom žádné laskavosti. Byla to jen hodně zábavná práce se skvělým obsazením.

Tye: Nemáš tušení, kdy se to dostane do kin?

Josh: To ještě vůbec nevím. To záleží na úplně jiných lidech a já sám mám ještě dost jiných věcí na práci.

Tye: Dobře, budeme se na to těšit. Okay, Tony Kiss chce vědět: „Pracoval jsi s mnoha talentovanými umělci. Je ještě někdo na tvém seznamu, s kým bys chtěl pracovat?“

Josh: Hm, wow! Rozhodně jsem s několika pracoval...v mnoha situacích, kdy jsem si říkal „štípnete mě“. Víte, když stojím vedle někoho, jako je Placido Domingo a Charles Aznavour a vy nahráváte starou školu s pouhými dvěma mikrofony a říkáte si: „Ó můj bože, opravdu se to právě teď děje?“ Myslím, že pokaždé, když začnete pracovat s někým, kdo je z jiného prostředí než vy, a rozhodnete se udělat něco odlišného a je v tom trošičku děsivého "sebepoznání", je to dobře. Rád bych pracoval s nějakými úžasnými instrumentalisty. Chtěl bych pracovat s YoYo Mou nebo s Jeffem Beckem nebo s někým takovým a tak nějak bádát... Vždy rád zkoumám míchání různých žánrů dohromady a tak, víte...řekněme, že s Jeffem Beckem, protože to je prostě chlap.

Tye: Skvělé...Takže, Jeffe Becku, jestli se díváte, zapojte se.

Josh: Pane, vy nemáte ani potuchy, kdo jsem. Víte co? Zavolejte mi.

Tye: Tak, je tu otázka podobného ražení. Je od Lunibara: "Bylo pro tebe také tak zvláštní zpívat "The Star Spangled Banner" s Fleou, jako pro nás se na to dívat?"

Josh: Byl to pravděpodobně ten „co to sakra je“ moment, na který jsem byl nejvíc hrdý, a, hm, a...

Tye: Jak se to stalo? Uved' nás do kontextu.

Josh: No, stalo se to, protože mě požádali, abych zpíval národní hymnu. Hm, pomyslel jsem si: „Okay, dobře, udělal jsem tohle a rozhodně jsem vyprodukoval věc s asi pěti klíčovými změnami.“ A říkal jsem si: „Je to univerzitní hra, proč s tím neudělat něco trochu odlišného?“ A tak jsem do toho dal trochu neworleanského aranžmá. Chtěl jsem udělat něco s rohy. A vlastně jsem to hodně probíral s Fleou. Měl hodně co do činění s rozhodnutím, že to bude s dvanáctičlennou kapelou hrající na rohy. A některé lidi asi napadlo, že to znělo jako mariachi (*mexická pouliční kapela – pozn. překl.*), což je, což je...trochu mimo tvé vlastní aranžmá. Je to tak, pakliže jste to slyšeli, znělo to přesně tak, jak jsme to chtěli. Jsem rád, že jste si toho všimli. A taky je Flea opravdu dobrý přítel. Je opravdu prima chlápek a bavíme se tu o někom, kdo nemá strach vypadnout a zkoušet nové věci a zkoušet odlišné věci. Myslím, že to z něj dělá vynikajícího umělce, nemluvě o tom, že má nulové ego. Chce jen dělat to, co ho hudebně uspokojuje. Mám k němu zatraceně velký respekt. Dělalí jsme spolu na jedné věci, kdy jsme získali hodně peněz pro jeho školu Silver Lake Music Conservatory v Los Angeles. Při té příležitosti jsem s ním zpíval Ave Maria na jeho dvoře.

V podstatě jsme jen spojili baskytaru a zpěv a on hrál Bacha na svou baskytaru. A pak jsem se ho zeptal: „Budu zpívat národní hymnu, budeme tam mít sekci na rohy, chceš se k nám přidat s basovou kytarou?“ A on řekl: „Zatraceně ano!“ A tak...

Tye: Takže tys to vlastně dal dohromady?

Josh: Ano, to víš...je to...myslím, že lidé někdy...víš, něco děláš, protože tě to baví. Něco děláš, protože je to hudebně vzrušující. Někdy to lidé považují za výstřední, protože chtějí všechno jak ze škatulky, ale...my jsme si to užili a užili jsme si i hru.

Tye: Úžasné! Teď tu máme jednu od...okay, je tu jedna od JollyHolly562. Zřejmě zase přezdívka. „Jaký je tvůj oblíbený dětský film? Víš, takový, na který se díváš pořád až dodnes?“

Josh: Oblíbený dětský film?...hm...“Ponorka“ (<http://www.csfed.cz/film/7222-ponorka/>)... Ne, dělám si srandu... MILUJU LODĚ! Ne...hm, možná...víte co, samozřejmě mám odpověď na tuhle otázku a je to...nemyslím, že by to vidělo hodně lidí, ale miluju Terryho Gilliama. Mí rodiče, víte, když jsme vyrůstali, dívali jsme se na Montyho Pythona. Když jsme vyrůstali, dívali jsme se na spoustu bláznivostí a jedním z mých oblíbených dětských filmů byl jeden z jeho méně známých filmů, který se jmenoval „**Dobrodružství barona Prášila**“ (<http://www.csfed.cz/film/3299-dobrodruzstvi-barona-prasila/>), což je taky německé jméno, myslím. Ale, ano, tím filmem jsem se tak nějak nadrogoval. Řekl bych, že to je divoká a fantastická cesta, a hraje v tom spousta skvělých herců a...a..., tohle a také „**Temný krystal**“ (<http://www.csfed.cz/film/29547-temny-krystal/>)... Myslím, že děti 80. let, které viděly „Temný krystal“ a „**Labyrint**“ (<http://www.csfed.cz/film/10931-labyrint/>) a podobné filmy, rozhodně vyrostly v jistý typ lidí. Myslím, že to ve vás tak nějak zůstane. Ne, ale... „Baron Prášil“. Tady to máš. To je ten film, a samozřejmě „**Vánoční příběh**“ (<http://www.csfed.cz/film/41778-vanocni-pribeh/>).

Tye: Úžasné! Okay, tak, Neenamara chce vědět: „Jaké vlastnosti, jenž předčí fyzickou krásu ženy, hledáš u svého potenciálního objektu zájmu?“

Josh: NIC NEPŘEKONÁ FYZICKOU KRÁSU! Dělán si srandu. Všechno. Já...NIC! Hm, upřímně...myslím, že je to velmi dobrý dotaz. Myslím, že pro mě, pokud některá nemá smysl pro humor, pokud s ní nemohu žertovat nebo se s některou bavit o historii, politice, světě. Věnuji malou pozornost spoustě věcem, ale tomuhle taky. Myslím, že pro mě je fyzická krása okamžitou přitažlivostí, ale pak, pokud to dál nejde...musí tu být ještě něco jiného. A myslím, že pro mě je největší...největší předností, když má někdo velký smysl pro humor. Pokud se můžeme smát, myslím, že neexistuje nic lepšího než tohle.

Tye: Uvědomuješ si, že teď budeš na svých stránkách bombardován ženami, které s tebou budou v jednom kuse žertovat?

Josh: To je skvělé! Můžeme spolu vytvořit pilotní díl pro sitcom.

Tye: Perfektní! Tady je jedna od Sherry Holland: „Josh, opravdu se stěhuješ do New Yorku?“ Dostali jsme spoustu takových otázek, takže to tak vypadá...je pravda, že přesídluješ na východní pobřeží nebo co se děje?

Josh: Víš, myslím, že Los Angeles nikdy úplně neopustím, protože je tu moje rodina, a já miluju L. A., ale také mě to opravdu táhne na východní pobřeží a vždycky jsem cítil mimořádnou touhu po New Yorku. A taky, myslím, z mnoha dalších důvodů. Mám tady hodně přátel. Mám rád energii New Yorku. Miluju kulturu. Miluju divadlo. A také se mi líbí jeho zeměpisná poloha. To kvůli mým cestám do zahraničí. Myslím, že mohu bezpečně říct, že po letošním létě budu trávit polovinu času tady. Přinejmenším v to doufám. Takže ano.

Tye: Skvěle. Okay, teď to začíná být zábava. Josie Brooks chce vědět: „Řekni nám, kdy jsi byl naposled u Oprah

doma.“

Josh: ☺ Řeknu vám...jo...hm, kdy jsem byl naposledy u Oprah doma...Páni! Ani nemohu spočítat, kolikrát to bylo...hm, myslím, že se lidé domnívají, že když jste byli v její show, zřejmě jste se zastavili na čaj. Nikdy jsem nebyl u Oprah doma.

Tye: Ne? Po tom všem, co jsi pro ni udělal? ☺☺

Josh: Wow! Ne, vlastně bych si dovil říct, že to, co ona udělala pro moji kariéru, je dost možná jedinečné. Měla mě v show do teď tak šestkrát. A tak, když ji navštívím ve studiu, opravdu se cítím, jako by to bylo u ní doma. Mám na mysli, když vstoupíte do Harpo Studios, připadáte si tam jak na posvátném místě. Rozhodně se cítíte jako v jejím království, takže já jsem šťastný za každou chvíli, kdy můžu jít do Harpo v Chicagu a zazpívat tam. Ale, hm, ne, pokud mi zavolá z domova, a když jsem zpíval jednu ze svých vánočních písní v její show, byla to jedna z nejlepších věcí, co jsem kdy dělal. Volala mi do mého hotelového pokoje. Zrovna balila dárky a jen chtěla vědět, jak se mám. A to od ní bylo velmi, velmi milé.

Tye: Ano, to je roztomilé.

Josh: Ale nebyl jsem v domě...domech...jsou to domy?

Tye: Jsem si jistý, že jsou to domy nebo zámky v tomhle případě.

Josh: Okay. Jo.

Tye: A, Oprah, pozvi tohoto člověka na čaj, ano?

Josh: Prosím.

Tye: Uvidíme. Okay. Dutch Raspberry chce vědět...Dutch Raspberry nadchla informace o znovuspuštění Josh Groban Foundation a chce o tom vědět víc.

Josh: Ó, ano. Také bych vám o tom opravdu chtěl říct víc, protože jsem nadací velmi, velmi nadšený. Je v tom velká část mého života a vím, že je velkým pojítkem mezi mnou a mými fanoušky. A je naší skutečnou vášní. Nemohu k tomu v tuto chvíli víc říct, protože právě předěláváme spoustu věcí, ale myslím, že to, co mohu říct, je, že uvažujeme, že se zaměříme na velmi jasný ideál, který pro nadaci máme. Chystáme se ji zaměřit detailněji a silněji se zaměříme na jedno hledisko. Takže všechno přijde v následujících měsících.

Tye: Okay. Dryer Balls, opravdu si to nevymýšlím. Dryer Balls...

Josh: ☺☺☺ 69!

Tye: Dryer Balls chce vědět: „Kolik jazyků můžeme očekávat na tvém novém albu?“

Josh: Dobrá otázka, Dryer Balls. Myslím, že...mohou to být dva nebo tři. Dva nebo tři. Ještě jsem se nerozhodl, ale závisí to na tom, které písně nakonec sestříháme... Čtyři včetně angličtiny. Ale angličtina není jazyk.

Tye: To není jazyk. Okay. Zpíval jsi v italštině. Zpíval jsi ve francouzštině. A ve španělštině. Můžeme předpokládat, že mluvíš plyně ve všech těchto jazycích? Nebo se učíš jen tolik, co stačí na píseň?

Josh: Víš, když jsi hlasově klasicky trénovaný, strávíš opravdu hodně času přemýšlením o těchto jazycích a práci na těchto jazycích. Když jsem byl mladší, učil jsem se japonštinu, což mi v mém sortimentu písní moc nepomohlo. Ale během těch let, kdy jsem se tak nějak živil vším možným, jsem se rozhodoval, že bych se opravdu rád naučil japonštinu. Takže když pracuju na dalších jazycích a zpívám písně v dalších jazycích, samozřejmě si velmi užívám děláni domácích úkolů v těchto jazycích a učení se dozadu dopředu dokonce ještě předtím, než udělám krok a rozhodnu se pro nějakou píseň. Ale pokud jde o plynulost, myslím, že je to něco, na čem musím opravdu

zapracovat, když víc cestuju, a myslím, že když se víc seznámím se zemí, opravdu to pomůže. Ale když strávím nějaký čas mimo, je to jedna z těch věcí, kde musíme víc zabrat. Takže tak. Ale jsem mladý, takže myslím, že mám nakonec čas naučit se plynne každý jazyk. Nemám ještě pocit, že bych mluvil plynne anglicky, takže... Stále na tom pracuji.

Tye: Okay. Skvělé. Díky, Dryer Balls, za tu otázku.

Josh: Díky moc.

Tye: Toto je nejlepší otázka, jakou jsem kdy pro koho dostal, a je mi ctí, že se na to můžu zeptat tebe. Amy Silvagio chce vědět, „myslíš, že bys přežil zombie apokalypsu?“

Josh: Pane jo...Hm...moje NE zrovna vtipná odpověď je...ne. Děláte si ze mě srandu? Nicméně...viděl jsem o tom nějaké ty filmy a myslím, že tam je něco, co se z nich můžeme naučit, a myslím, že (*upravuje si mikrofon a říká*, „mám vážnou odpověď, mikrofon drží“)...Věřím, že když budeme brát v úvahu filmy o zombie, můžeme si navzájem pomoci a můžeme společně přijít na to, jak zastavit ty zlé potvory a jak přežít v zájmu našeho druhu, lidstva. A můžou být zastaveni. Víím, že to vypadá, že to nejde, ale pokud se prostě spojíme dohromady a uděláme, co nám radí ve filmech...můžeme to zkusit i v reálném životě. Ano, můžeme! Takže...jen do toho!

Tye: A jdeme na ně.

Josh: Jdeme na ně! Přesně tak. Ve filmu vám říkají, abyste to udělali. Jdeme, jdeme na ně. Mimochodem teď jsem si zahrál ve filmu Steva Carella s Emmou Stone, hvězdou Zombielandu, a myslím, že fakt, že jsem ji na scéně políbil, znamená, že jsem svým způsobem imunní.

Tye: Jo, to jistě pomáhá. Rozhodně!

Tye: Okay, je tu otázka od Justina Weslera. „Kdo si myslíš, že vyhraje tuto sérii American Idol?“

Josh: WOW!. . . Na tuto otázku nemohu odpovědět, protože, no, letos jsem neviděl ani jeden díl. (**Tye:** No, tento rok jsi byl jaksi zaneprázdněný.) Justine, koho tipuješ ty, že vyhraje? Pošli nám svou odpověď na Twitter hned teď.

Tye: Napiš nám odpověď. A teď mi dovol položit ti tuhle otázku, protože Usher nedávno řekl, že si myslí, že talentové show by mohly prokázat medvědí službu hudebnímu průmyslu, protože to vypadá opravdu snadně, a zdá se, že lidi můžou jaksi prorazit do světa šoubyznysu a proslavit se přes noc. Souhlasíš s tím? Nebo si myslíš, že je dobré, že jsou talentové show tak populární? Jaký je tvůj názor?

Josh: Nezašel bych tak daleko, že bych řekl, že to škodí. Jen jsem to letos nesledoval. Myslím, že...v minulosti jsem se ale díval a pravděpodobně bych se díval i letos, kdybych nebyl tak zaneprázdněný, ale podle mě mají American Idol a jiné soutěžní pořady své pro a proti. Nemám nic proti těm, kdo se tam přihlásí. A nemám nic proti tomu dát dětem, které by si normálně řekly: „Jak bych asi světu mohl ukázat svůj talent?“, příležitost, aby soutěžily a svůj talent ukázaly. Myslím, že na tom není nic špatného. A zároveň dostanou, oč si žádají, což je to, že jsou v talentové soutěži a vědí, že soutěž je založená na tom bavit lidi týden co týden, a jednou ta soutěž skončí a zábavná show jakbysmet, myslím si, že pak záleží na každém vítězi či poraženém, jak si udrží svou popularitu. A myslím, že tam byli určitě účastníci, příklady účastníků, kteří pokračovali jako skvělí umělci, a někteří, kteří byli jen tak dobří, jak je udělala sama show. Ale nakonec, myslím, že je to zábava, a myslím, že jakmile jednou ta zábava skončí, a ať se jí zúčastní kdokoli, je to jen na něm, jestli bude pokračovat dál jako umělec nebo ne.

Tye: Okay. Dobrá odpověď. Máme tu další od Snowmart. „Josh, věděl jsi, že umíš zpívat, ale kdy jsi pochopil, nebo uvěřil, že jsi také velmi sexy muž?“

Josh: ☺ Snowmart...opravdu jsem nebyl, dokud to nevyřkl magazín People. Ale já si myslím, že tomu tak není, dokud nezískáte potvrzení na luxusní stránce, že sami sobě věříte. Ne, já myslím, že k tomu mám už velmi blízko. Myslím, že vždycky se mi líbili kreativní lidi, myslím, že mnohokrát lidé, kteří se opravdu vyjadřují kreativně a mají to jaksi...víte, mám rád lidi s hudebním a uměleckým nadáním. Takže nevím. Řekl bych, že je to všechno v oku pozorovatele, asi. Pokud jde o mě, myslím, že na sebe nikdy nepřestanu pohlížet jako na to zvláštní dítě ze základky. Ale to je problém

a pracuji na tom.

Tye: Jaké si myslíš, že jsou tvé šance, že bys byl součástí žebříčku časopisu People pro rok 2010? Víš, jako ty a Clooney.

Josh: Hm, no, já a Depp mu vždycky vévodíme. Myslím, že mé šance na tento rok jsou... Já nevím. V posledních několika měsících jsem si koupil pár loterijních lístků na Jackpot a tak trochu doufám, že vyhraju na ně, ale myslím si, že šance jsou pro obojí nejspíš stejné.

Tye: Loterii? To jsem tě dostal! Ještě máme čas na pár otázek. Teď tu je jedna od Messy J. „Nehledě na tvoje všestranné nadání jakožto umělec, nepřipadáš si jako umělec stereotyp?“

Josh: Já myslím...záleží na tom, kdo o mně píše, předpokládám. Myslím, že tu jsou určití novináři, kteří tomu opravdu rozumí. A rozhodně bych řekl, že fanoušci bez náznaku pochybnosti to všichni všeobecně chápou. Myslím, že fanoušci rozumí každému aspektu, tomu, čím jste, a proto to bude vždycky o mé muzice a propojení s fanoušky a o tom, že to děláme spolu. Ale pokud jde o žurnalistické hledisko, víte, hledisko vnějšího světa, těžko říct. Myslím si, že když někdy něco čtete tak si říkáte, „víš, od té doby už uplynulo osm let, co se to stalo“, a mnohokrát jsou lidé zaseklí na určité věci, nebo visí na určitém songu nebo se zaseknou na tom, jaký si na vás udělali názor, a můžete je mlátit hlava nehlava a nezměníte to. Ale myslím si, že se to za posledních pár let zlepšilo. A myslím, že to tak je u jakéhokoliv umělce a nejen u mě a mého žánru, vy jste, myslím, vždycky do určité míry příkladem pro ostatní. A myslím, že to je jediný způsob, jak to udělat. Nemůžete o tom jen mluvit, vy to prostě musíte udělat. A myslím si, že jak alba přicházejí a my nějak pokračujeme v objevování a zkoušení nových věcí, lidé to chápou víc a víc. A ti, kterým to ještě nedošlo, se myslím rozhodli, že to pochopí. Takže, dost už žvanění, ale myslím, že to, co dělám, je z hlediska žánru jedinečné. Nemyslím si, že existuje víc stejných věcí. A myslím si, že někdy lidi nevědí, jak s tím naložit. A myslím, že častokrát ten první instinkt, kdy nevíte, jak s něčím naložit, je přemýšlet o tom negativně. A tak si myslím, že je to něco...víte, jak jsem řekl, mí fanoušci to chápou a my musíme pokračovat v práci, a ti kteří ne, koukejte jinam.

Tye: Skvělé! Tady máme otázku od Maybe Molly, která se ptá: „Teď, když už jsi skoro rok na Twitteru, jak ten první rok hodnotíš?“

Josh: No...

Tye: Docela tweetuješ, už chvíli tě sleduju...

Josh: Jo, přešel jsem z pozice, „Opravdu to musím dělat?, na „Na to nemám čas, musím tweetovat!“. Takže, opravdu se mi to líbí. Myslím, že je to kupodivu... Udělal jsem si názor na Twitter ještě předtím, než jsem na něj šel. A myslím, že když se to zkusí a zjistí se, že ve 142 znacích...140?

Tye: Je to 140.

Josh: 140.

Tye: Je to 140. Možná ti dají pár navíc.

Josh: Dají mi dva navíc. Je to vlastně skvělý způsob, jak...kupodivu se mi to zdá jako velmi zajímavý společenský experiment dovolit bez velkého přemýšlení myšlenkám, aby se nahromadily a tak nějak...a myslím, že je fakt skvělé, že vláda všechno sbírá, protože já ano, myslím, že je to...když skládáte texty a pracujete na tvůrčích nápadech... Víím, že spousta lidí pracuje na knihách a na textech a podobně, vy jen píšete. Chci tím říct, že často musíte donutit sebe sama přestat tolik přemýšlet, a myslím, že ve světě blogů se dostanete nebezpečně blízko k tomu, že moc přemýšlíte. Myslím, že ve všech ostatních aspektech vašeho života, samozřejmě v rozhovorech, a jako umělec jste opravdu tak nějak...je v tom vážnost a podle mě je na Twitteru hezké to, že je to bez nátlaku. Víš, když napíšeš „Jsem v taxíku a jedu na interview“, tak to všichni berou. A když se rozhodneš, že jsi ve zvláštním mozkovém rozpoložení, že tě napadá něco podivného a opravdu zvláštního, prostě to tam taky vypustíš a je to... Nevím, je to bláznivé, ale cítím, jako by mi Twitter dovolil vypustit tam ven moje další části. Takže je to sranda. Je to skvělé.

Tye: Kdo z lidí, které na Twitteru sleduješ, tě denně pobaví?

Josh: Wow! Mám rád...jsou tam někteří... Miluju Rogera Eberta. Myslím, že každý, kdo na Twitteru nesleduje Rogera Eberta, opravdu přichází zkrátka. Je to geniální chlápek a myslím, že opravdu používá Twitter jako způsob, jak už jsem řekl, k vyjádření sebe sama a k zapojení lidí do idejí a jeho vlastních nápadů, které pro něj bylo v minulosti trochu těžší zrealizovat, když existovaly jen TV show a jeho sloupky a podobně. Pro lidi, kteří vědí, jak Twitter dobře používat, jako on, je to způsob, jak opravdu rozšířit lidem obzory.

Tye: A právě teď získal 100 000 nových stoupenců, takže není zač, Rogere Eberte.

Josh: Jo, zaslouží si je. Měl by být určitě jedním z těch, co mají dva nebo tři miliony stoupenců. Hmm, koho dalšího rád sleduju? Sleduju své přátele, se kterými jsem spolupracoval. Imogen Heap, Alison Sudol, Fine Frenzy a dál...Nevím. Samozřejmě CNN...

Tye: Díky za reklamu.

Josh: A Hughha Hefnera (*zakladatel a vydavatel časopisu Playboy – pozn. překl.*)

Tye: A Hughha Hefnera? ☺

Josh: No? ☺ Neposílá obrázky nahých žen. Není to jako „Tady máte jednoho naháče, kterého jsme natočili dneska“. Ne, je to inteligentní chlápek a říká spoustu srandovních věcí.

Tye: Správně ☺☺☺ (Josh začne zpívat: „Chci se podívat do jeho sídla ☺☺) Byl jsi někdy v sídle Playboye?

Josh: Ne, nebyl. Ne... Takže, dům Oprah, sídlo Playboye a pak můžu umřít jako šťastný muž.

Tye: Dobře. To všechno se stane. Teď to zakončíme otázkou od KrissenMM, která se ptá: „Takže, Joshi, kde vidíš sám sebe za deset let?“

Josh: Wow! Stejnou otázku jsem dostal pravděpodobně téměř přesně před deseti lety a v podstatě jsem řekl, že bych chtěl být na místě, kde budu moci pokračovat ve své práci a dělat hudbu, kterou mám rád, a rozšiřovat si obzory a sondovat terén tam venku, a teď tady sedím a mluvím o všech těch bláznivých věcech, co se staly za posledních deset let, a jsem za to tak vděčný, a myslím, že dokud budu mít ideály a sny, a nebudu švorc, tak nešvindlovat. Myslím, že existuje pořád spousta věcí, které bych rád dělal, a myslím, že když je děláte s rozumem a převezmete riziko...nejuspokojivějším hlediskem z toho, co jsem za posledních deset let udělal, bylo zkoušení nových věcí a riskování, a ne vždy to funguje, ale v časech, kdy to nefunguje, vám to podle mě dovolí mít dalších deset let navíc. Řekl bych, že když nepřevezmete riziko, tím víc riskujete. A myslím, že když se někomu zastaví kariéra, je to proto, že lidi hráli moc bezpečně. Takže bych rád pokračoval v započaté práci a dál dělal skvělé rozhovory jako tento. A snad to všichni probereme znovu za těch deset let.

Tye: Jo, skvělé. Ode dneška za deset let tě tu budeme chtít zpátky a...

Josh: Od teď za deset let z tebe bude hologram a já si budu říkat „tohle je tak zvláštní“, a...

Tye: A já se budu pohybovat skrz tebe.

Josh: Jo.

Tye: No, Joshi, bylo skvělé si s tebou povídat. Díky za tvůj čas. A díky vám všem doma. Chci poděkovat firmě Motorola, která nám pomohla tohle uskutečnit. Naladte si nás zase příští středu, kdy tu budeme mít live chat s Jonas Brothers. Nezmeškejte to. Takže díky moc.

Ó, a rozhodně si nenechte ujít nové, dosud nepojmenované album Joshe Grobana, které vyjde někdy v budoucnu a vyhlízejte ho (Josh se směje a říká: „Podzim! Na podzim. Podzim!“) na podzim. 2010?

Josh: V to doufám.

Tye: A dívejte se na něj v Glee a v novém filmu Stevea Carella, a dívejte se na něj všude, protože se ujme velení.

Josh: Dívejte se na mě všude.

Tye: Takže, díky, že jste se k nám přidali!

BILLBOARD LIVE CHAT 05/10/10 - JOSH GROBAN

(www.billboard.com)

Starts with video of Josh singing "You Are Loved". Then Tye announces he is interviewing Josh.

Josh: "Hi. Thank you for inviting me," when Tye thanked him for being there.

Tye: Josh, I have to say you have some of the most loyal and dedicated and colorful fans that we've seen yet.

Josh: Very true.

Tye: We got hundreds of responses over the past couple of days.

Josh: Great!

Tye: People are really excited to have you back.

Josh: Well, I'm excited to do this. You know, I'm a little rusty, you know, because it's been a little while, and I've been working on this record. And, you know, the idea of kind of sitting here live and answering questions from the fans is really exciting to me because you get into a mode where you feel kind of like a hermit and you're in the studio and you're in the lab, trying to make things perfect, and uhm, to be out and to be just a few months away from getting this thing out, and to be able to answer these questions today is a lot of fun for me. So I'm excited to see what people have in store.

Tye: Great! In addition to an alarming number of marriage proposals and we'll get to those later.

Josh: An alarming number of marriage proposals!?

Tye: (laughs)

Josh: I can only marry twenty of you!

Tye: People really, really want to know about the new record, so why don't you tell us a little about that and what you've been doing in the studio.

Josh: Well, I mean... As the fans know, it's been a very different process for me this time around. I mean... You know, working with the legendary Rick Rubin has been both an honor and a great learning experience. I think no matter, who you are working with, if it's somebody you're collaborating with for the first time, there is a certain amount of time that it takes, to get to know each other, and to figure out what your sweet spot is, what your formula is. Rick is one of those guys that loves to record organically. Loves to blueprint things so that when you do get into the studio with everybody at the same time, it happens very, very quickly. It happens very naturally. To do that, of course, it takes a lot of setup. So, the setup has been a huge part of this process. The other thing is that he really demands of each writer... each person that he works with that they write a lot so... uhm, I've had to wear the writer's hat a lot more than I have been used to in the past whether it be classical music or pop music. A lot of it has started with, you know, me doing a piano demo. So to take it from that spot to a place that is, you know, much more colorful is... takes its time. So, you know, like I said, we're just about done. Now, I think we are one more orchestra session away, two more songs to finish, but man, but... it's had its frustrations. It's had its impatient moments, but I think it's all... there's a method to the madness, and that I think that in the end when that creative explosion happens, it's all worth it.

Tye: Tell us a little bit about how you and Rick got together, because he is famous for producing people like the Beastie Boys, Metallica and Linkin Park, so I think that the idea of the two of you working together is really sort of interesting and unexpected.

Josh: I e-mailed his fan site saying *I want to be a heavy metal star* and he just wrote back immediately saying *Let's make a record*. It is that simple. No, I'm just kidding. Uhm... I met Rick through a mutual friend Guy Oseary, who's a big power player in this business, and a good supporter and a good friend, and Rick was kind of one of the only people I haven't met in the industry yet. In the last ten years I feel like I've been privileged enough to have really met and worked with so many people that Rick is somebody I had not met and Guy said, you know, "Would you be open to having a meeting with him?" So, I hooked up with him at his place, and we just kind of sat and talked for a long time about the music business and music and, you know, Rick is just such a wonderful person just to talk to about the state of things and the state of creativity and about songs. He is just an encyclopedia for all things music. And so, we just had a blast and it kind of ended with him saying, "I don't know what we'd do together, but I enjoyed talking to you and play me some songs when you have some." And so, I did and that kind of naturally progressed into "Let's make this record together". So again, everything from the first meeting to the end product, I think, has happened, very, very naturally.

Tye: Now does the music sound a lot different than what we've heard from you in the past?

Josh: I think sonically, it's the nature of the beast when you work with a different producer. It's always gonna have a certain sensibility that is different from other producers you've worked with. But at the same time, you mentioned some of the bands that Rick has worked with, and I think the great thing about Rick is that he intrinsically finds that natural honest spot in any artist he is working with. And I think his ability to do that is genrelous. And so, to that extent, as far as what the fans are used to, I think it's going to be the best they've ever heard from me. It's all about the singing. It's all about the quality of the song. And it's all about the simplicity that is involved in making sure that the essence of those things, you know, comes to the top and it's not muddled by... uhm... stuff. You know? He's not a big huge like big reverb fan. He's not a big fan of big crashing drums. You know he just wants the song and the singing to speak for itself. And I would assume and I would hope that that's what the fans would want too.

Tye: Now, Rick is famous for sort of breaking down the way an artist works and rebuilding them up so they have a different way of working and he gets different things out of them. What part of your process changed the most since you've been working with Rick in the studio?

Josh: I think I have just had to learn just to be more patient. I think that with technology now, I think it's very easy to have immediate gratification as an artist. You know, I think there is... I certainly know a lot of friends in the industry who will say, "Hey, I've come up with a new song, and I'm going in today and see how it works", and at the end of the day they will write me back and say, "Hey, we've just written in and we've just sent it to the Top 40 and they are already playing it." It's like, "that was fast". You know, it's very immediate, and I think that has a lot to do with the technology and has a lot to do with the role of the producer nowadays, I think can often times blur with what is an artist and what is a producer, and it happens very quickly. I think the thing that I've had to learn with Rick is that he wants you to be the artist. Period. He wants you to do the work of an artist and that means taking ownership of it. It means in his case a lot of times, writing it for me. You know figuring out a lot of things including what you want your arrangements to sound like, and so that collaboration as an artist and a producer is very much that. He lets it be a collaboration. He is not telling you "sing and go home". He very much wants you to be as proud of this record as you should be. And so, that means a lot of work, and it just means learning to be patient and learning to kinda wear many different hats. But I think those hats are all necessary to be a real artist, and I think it's one of those things he really tries to push people to do.

Tye: Now you said you have one orchestra session left, and then you'll mix the record. So when can we expect to be hearing it?

Josh: Well, I mean, you know... now that the blueprinting is done, most of the recording is done, I'm hoping... I hope, and certainly the fans that are watching now have heard me hope before, and so I would be kind of cautious as to say when things would be out, because they have definitely seen me break a couple of promises this last year. But,

you know, that said, we are on a roll now, and I think that it shouldn't be too much longer to finish, you know, two songs and maybe, we've got a choir piece that we have to do as well. But, you know, depending on studio scheduling... it's also hard to book 60 people at the time and what every to get the room that we want and get the engineer that we want, and you know, get everything that we want, then it's two hours work and it's done. But it's just getting everything to that point. I would like to be mixed in no more than two or three months, and I'd like it to be out in the fall.

Tye: Great. I know that there are tons of people that are chomping at the bits to hear it, so yeah, we'll definitely be looking for it.

Josh: Well, definitely the music is next. Usually the music happens first, then the interview. But we'll do the interview and it's on its way.

Tye: Do you have a name for it, or any ideas for names?

Josh: No. Not yet. I do have some ideas, but...

Tye: Will you take submissions? I'm sure some people have some ideas.

Josh: Yeah, tweet your ideas for album names, please. Yeah.

Tye: In addition to that, I know you also announced you're gonna be in the Glee finale for this season.

Josh: That's right. Yeah. I mean, yeah, you know, there has been some really, really fun extra-curricular activities this last year, and one of the things that I've really had a lot of fun doing is a little bit of acting and to be working with Ryan Murphy and this incredible cast of Glee and having come from kind of an arts school background, it's nice to see a show that's getting so much popular recognition. It's so much about kind of that side of music, because you know, I know so many kids from camp and school and stuff that were in the Glee Club and did theater and all that stuff and it's true to kind of make light of it and make popular that is going on, like there are a lot of kids like that and I was one of them, and to come back on the finale and be a celebrity judge was a blast. Anytime you get to work with Jane Lynch, it's like awesome!

Tye: Now this is the second time you've been on the show, so you are again playing "Josh Groban"?

Josh: (chuckles) I am very much playing (makes the quotation signs) "Josh Groban". It's very, very different from Josh Groban. It's JOSH GROBAN. No, and I am definitely playing a character on the show. He just happens to be named Josh Groban.

Tye: Right.

Josh: Yeah... which is fun. Which...might... cause some confusion on the street. Just because, you know, I think that one of the funny things is that when I first talked to Ryan Murphy was okay you are willing for me to play myself, let me play like a really exaggerated off-the-wall, slightly dousey version of myself. And so... it is that. I think that the first time I served a restraining order on one of the teachers. And this time we are really responsible for figuring out the regional champions. So... stay tuned.

Tye: Great! We'll look for it. And okay, let's get to some of the tweets because as I said, we've got many, many questions here, so, I want to try to get through as many as we can.

Josh: Okay.

Tye: This one comes from ErnestineB who says "When did you realize you could carry a tune better than most people?"

Josh: Hmmmm, Well, I still don't know if I can do it better than most people, but...

Tye: You can do it better than me.

Josh: Okay. When did I know I could carry a tune? Well, I figured out that I could play by ear fairly early on. My parents had a piano in the house which I will forever be thankful for, because that wound up being my magnet for everything that I was feeling. So, you know, we would go to a concert, we would go to a show. My parents were really great at making sure we went out to all the cultural events in Los Angeles, and for whatever reason I would just come home, and I was like eight-nine-ten, I would come home and I would sit down and I would play the melodies from a show that we just saw that night. And I think they were a little surprised by that, and to me it was just one of those things where I couldn't remember math facts for the life of me. I was terrible at telling you where a place was on the map at that age, but I could sing you a melody that I heard ten hours ago with no problem, and I think that I just kinda started to realize very young that that was something that I had a knack for.

Tye: So you were pretty much a child prodigy is what you are saying?

Josh: I don't know about that. I wasn't... They definitely weren't show parents. I mean, they weren't saying "this kid has a gift, let's put him in a tuxedo and push him out there". They were just... they kept their eye on it, and I know I had a lot of fun with it and I think that that was the most important thing, that it was just something that was a fun, fun thing for me to do. And it stayed fun. It's still fun. But it was never pressure, it was just fun.

Tye: Great. This question comes from Tididoco who says: "What place do you feel most inspired to write and create music?"

Josh: Are these their twitter names or their real names?

Tye: These are their twitter names.

Josh: Oh, cool. All right, it's like Tididoco. Like, very cool.

Tye: Sometimes they are real, but like Tididoco... you never know.

Josh: (chuckles) The place I feel most inspired to write? You know, I think it is always great to kind of get out of your safety bubble, and so for me to get out of Los Angeles... I love Los Angeles, but because it is my hometown, because it is where I grew up, born and raised, it's always fun for me to travel, whether I'm working with my friend in France, or whether I'm going with the great Dan Wilson, I always say, I'll get the ticket. I'll come to you, because there is always something about getting out of your comfort zone, getting out of your space, getting out of a place where you have any instinct to procrastinate is good. So, it really doesn't matter where you are as long as you feel like you are in a work space and you're in a place where you're there to work. Because I am a daydreaming, procrastinating, machine if put in the wrong environment. So, I need to put myself in a place where I can.

Tye: Great. This one comes from Charlotte 3:16. Definitely a twitter name.

Josh: Cool name! Take me to your leader.

Tye: What was the last song you listened to before coming in here today? And your own song doesn't count.

Josh: Oh, man! Before coming in here today, I guess whatever was playing in the cab. Uh, so, uh, so, What was it? I think it was Black Holes and Revelations by Muse I think was playing. Wasn't it Gail? Yeah, I think it was.

Tye: That's a good tune.

Josh: Yes, Muse is always... Well, you hear them now everywhere 'cause they are just enormous, and they are always great for pumping you up before a big event, and nothing can be bigger than this, so.

Tye: What music do you listen to in your spare time? I know that people probably have a perception that you are

always listening to Pavarotti or you know, Celine Dion, but...

Josh: That is correct. Yep, just Pavarotti and Celine Dion.

Tye: On constant repeat all the time.

Josh: Yes, uh-huh. My whole... I've actually used up six gigs of space on Pavarotti, pretty much 10-12-15 tracks of the same song. Just as long as it's him and her.

Tye: It gets better every time.

Josh: They did a song together at one point, and I just listen to that one sometimes for days on end because it is literally the greatest that you can listen to is their duet. So...no, there is a little bit of Pavarotti and a tiny bit of Celine Dion on my iPod, but I like listening to music that I feel is, you know... I'm not really... I like pretty much every genre as long as I feel it's done well and it's done, you know, with an experimental energy, and as long as I feel that people have really kind of decided to kind of re... I love when people kind of re-invent how people feel about genre. You know, I feel like I've been put in a place where it... pretty much the fans have allowed me to be a genre of one. And I think that, you know, it's always nice when you see people really striving to just be the best of who they are, because I think that artists are all these individual points of light and I think that oftentimes there can be a lot of pressure to kind of ignore that personal light and to just go with whatever the bigger club is. And so, I like listening to people that I feel have really taken the risk to be who they are.

Tye: Okay. Here we have a question from Cheryl Groban. A relation?

Josh: No, probably not. (Both laugh).

Tye: Okay. Well, Cheryl seems to at least know your dog pretty well. She says, "Do you know there is a fan club on Facebook for Sweeney, your adorable little dog?"

Josh: Uhm, I didn't know that, but I'm gonna have to go check that out. Yeah.

Tye: We actually got a few questions about Sweeney, who seems to be just about as popular as you are.

Josh: He is definitely, if not more so. He is definitely a lady killer, and he's a cool little guy. He's...

Tye: What kind of dog is he?

Josh: He's a Wheaton Terrier and he's been on the road with me so he knows probably... he probably met most of the fans on the road, if you know what I mean. And so, you know, he is a party animal. I think he definitely kind of mooches off my success, I think, and uses that as an excuse to burn the candle at both ends. And so, he is living the high life while I am doing scales he is out living it up. So...

Tye: Where is Sweeney right now?

Josh: Sweeney right now is recovering from a week long binder... No, I'm just kidding. He's at my parent's house partying in the back yard.

Tye: Awesome. Here we have a question from Ellen Trueblue. "Please name a place you really, really want to visit right now and why."

Josh: Ellen Trueblue's house! (Both chuckle) I'm just kidding.

Tye: Ellen Trueblue just fainted by the way.

Josh: Where do I want to visit right now and why? Well, I'm very excited about going back on the road. There are a lot of countries I feel that are very special to me, and I really can't wait to just travel again. I personally really can't wait to get back to South Africa. I think that for the fans there, there are a lot of shows I have to make up to them over there. We had a situation on my last tour where we were not able to, for reasons that were not our fault, were not able to get over there. And it's a country that means a lot to me, and the fans there mean a great deal to me and some of the experiences that I have had there have really changed my life. So, I'm really chomping at the bit to get over and do some amazing shows over there.

Tye: Awesome. Here is a question from MAF11, "Do you study acting with an acting coach in your spare time?"

Josh: Uhm, it depends. I would say when I'm in music zone, not really. I did go to theater school.

Tye: I'm gonna say, you have had acting training.

Josh: Yeah, absolutely. I had years of acting training before I started recording. And I guess I could say yes because if I have an audition or something that I am working on, I'll take that as an excuse to go and take some acting classes and to work with an acting coach and I have worked with some amazing people, and you learn something a little bit different from each one, and I like to read a lot about acting. I think that for me theater and acting is a huge part of what I love to do and it's all story telling. But recently playing myself, I had no problem. And I just finished a new movie, a Steve Carell movie that I am really excited about, and it was a very comedic role, so I think for me the comedic thing, at least on camera for me comes a little more natural. So, I didn't need to do much preparing for that.

Tye: And now you actually get to play a character? You are not like Josh Groban or something.

Josh: No, I was Richard the lawyer, and... yeah, so I just basically had to... my dad is in business, so I just kind of really took heavily from watching him go to work every day. You know to kind of get that character right.

Tye: Is that the first time since Ally McBeal that you have really gotten to play somebody other than a version of yourself?

Josh: Yes, actually yeah. And I was really, really grateful to have the opportunity to be in a movie that big and to not have to be myself. And... auditioned, and you know, nailed it! And found myself on set as a working actor playing a character. So, that was a thrill for me, because as a musician there's a lot of kind of very thin lines about how people view you, and about how people view you as a hired gun for something other than what you are known for. So, there was no two-ways about it, they... we did it the right way. There were no favors. It was just a lot of fun work and it was just a great cast.

Tye: Do you have any idea when that is coming out?

Josh: That I definitely do not know yet. That is in a lot of other peoples' hands, and I've got more work to do on my own front.

Tye: Well, we will be looking forward to it regardless. Okay, Tony Kiss wants to know, "You've worked with many talented artists. Is there anyone left on your list that you want to work with?"

Josh: Uhm, wow! I have definitely worked with some... in a lot of pinch me situations. You know, where I'm standing beside someone like Placido Domingo and Charles Aznavour and you are recording old school with just two mics and you're going *Oh my god, is this really happening right now?* I think that anytime you get to work with somebody that is in a different wheelhouse than what you do, and you kind of decide going into it we're going to do something different, and there is a little bit of a scary "getting to know you" period, is good. I would love to work with some

amazing instrumentalists. I would love to work with YoYo Ma or Jeff Beck or someone like that, and kind of explore... I always like exploring the crossing of genres, and so, you know...let's just say Jeff Beck just cause he's the man.

Tye: Awesome. So, Jeff Beck if you are watching, hook it up.

Josh: Man, you do have no idea who I am. You know what? Call me (whispered).

Tye: So here is a question in a similar vein. This is from Lunibar, "Was it as weird for you to perform the Star Spangled Banner with Flea as it was for us to watch it?"

Josh: (hearty laugh) That was probably one of my proudest WTF moments, and, uh, and...

Tye: When did that happen? Put it in context for us.

Josh: Well, I mean it happened because they asked me to sing the National Anthem. Uhm, I thought to myself, *Okay, well, I've done that, and I've definitely done it with the kind of big like five key changes, you know, produced thing.* And I thought, you know, *it's a college game, why not do something a little bit different with it.* And so, I had kind of a New Orleans kind of arrangement done to it. I wanted to do something with horns. And I actually talked it over a lot with Flea. He had a lot to do with the decision to kind of make it kind of a 12 person horn section. And some people kind of thought it was mariachi sounding, which is, which is... it's kind of figure out your own arrangement to it. It's kind of, however you heard it, that's exactly how we wanted it to be. And I'm glad you noticed. And so Flea is a really good friend. He's a really cool guy, and we're talking about somebody who has no fear to go off and try new things, and try different things. I think that is what makes him a brilliant artist, not to mention the fact that he has got zero ego. He just wants to do things that satisfy him musically. And I really respect the hell out of him. We did a thing together where we raised a lot of money for his school which is the Silver Lake Music Conservatory in Los Angeles. And I sang Ave Maria with him in his back yard for an event, and so we basically just did a bass and vocal, and he was playing Bach on his bass. And then I asked him, I said I am going to do the National Anthem and we are going to have this horn section, do you want to accompany me on bass for the National Anthem. And he said, "Hell yes!" and so, you know...

Tye: So, you actually put that together?

Josh: Yes, so you know...it's...I think that sometimes people... you know, you do things because it is fun. You do things because it's musically exciting. Sometimes people view it as weird because they want everything in a neat little box, but...we had a blast and we enjoyed the game.

Tye: Awesome! Now we have one from...okay, here is one from JollyHolly562 (both laugh about name). Again, obviously a twitter name. "What is your favorite childhood movie? You know, the one that you will watch all the way through today?"

Josh: My favorite childhood movie?...Uh...Das Boot...No, I'm just kidding. (Both chuckle loudly) I LOVE BOOTS! No...uh, probably...you know what, I definitely have an answer for this question, and it's one I don't think a lot of people have seen, but I love Terry Gilliam. My parents, like you know, we saw Monty Python growing up. We saw a lot of crazy funny things growing up, and one of my favorite childhood movies was one of his lesser known films called "**The Adventures of Baron Munchausen**", which also is a German name I think. But, yeah, it really just kind of blew my mind, you know. I think that it is a wild and fantastic journey and a lot of amazing actors are in it, and... and...it's that and "**The Dark Crystal**" pretty much...I think anybody from a kid of the 80s who saw "The Dark Crystal" and "The Labyrinth" and those kinds of movies definitely grew up to be a certain kind of person. I think that really kind of stays with you. No, but I...Baron Munchausen. There you go. That's the one and "**A Christmas Story**", of course.

Tye: Awesome! Okay, so, Neenamar wants to know "Surpassing the physical beauty of women, what qualities do you look for in a potential love interest?"

Josh: Nothing surpasses physical beauty! Just kidding. Everything. I...(both chuckle)... Nothing! Honestly... I mean, you know, a very good question. I think that for me if somebody doesn't have a sense of humor, if I can't joke with

somebody, or talk to somebody about history, politics, the world, I have a really short attention span for lots of things, but that also. I think that for me physical beauty is the immediate attraction, but then if it doesn't go any further than that...there's gotta be something else. And I think for me the biggest...the biggest turnon in somebody is a great sense of humor. If we can laugh, I think there is nothing better than that.

Tye: You realize now that on your fan site you are gonna be bombarded with women who are giving you their favorite like one line jokes?

Josh: That's great. We can develop a pilot for a sitcom together.

Tye: Perfect! Here is one from Sherry Holland. "Josh, are you really moving to New York?" We've got a lot of these questions, so it seems to... is it true, are you relocating to the east coast or what's happening?

Josh: You know, I think I will never fully leave Los Angeles because that's where my family is, and I love L.A., but I also always felt a real draw to the east coast, and I've always felt this particular draw to New York City. And so, I think for a number of reasons. I've got a lot of friends here. I love the energy of New York. I love the culture. I love the theater. And I also love where it is geographically. Just as far as all the traveling I have to do internationally. I think it is safe to say that after this summer, I'll be halftime here. At least, that's my hope. So yeah.

Tye: Great. Okay, now it gets fun. Josie Brooks wants to know, "Tell us about the last time you were at Oprah's house."

Josh: (Laughs) I tell ya...yeah...uh, the last time I was at Oprah's house...Oh, man! I can't even count how many times that's... just... I think that people assume when you have been on the show you obviously hung out for tea. I have not been to Oprah's house.

Tye: No? After all you've done for her? (Both chuckle)

Josh: WOW! No, I would actually venture to say that what she has done for me in my career is quite possibly unmatched. She has had me on like six times now. And so, you know, I definitely feel like visiting her studio is like that's the house of O. I mean, you enter Harpo Studios and it's a holy place there. You definitely feel like you are in her realm and so I feel lucky enough to even be able to go to Harpo in Chicago every now and then and sing for them. But, uh, no I do get a call from her from her home, and when I sang one of my Christmas songs on her show it was one of the coolest thing ever. I got a call in my hotel room from her. She was wrapping presents and just wanted to know how things were going. And so, it was very, very nice of her.

Tye: Yes, that's sweet.

Josh: But I have not been to the home...homes...is it homes?

Tye: I'm sure it's homes or castles at this point.

Josh: Okay. Yeah.

Tye: And, Oprah, have the man over for tea, come on.

Josh: Please.

Tye: Make it happen. Okay. Dutch Raspberry wants to know... Dutch Raspberry is very excited to hear about the relaunch of the Josh Groban Foundation and wants to know more about it.

Josh: Oh, yes, I really want to tell you more about it, too because I'm very, very excited about the foundation. It's a huge part of my life, and I know it's been a huge connective element for me and the fans, and it is something we are really passionate about. So, I can't dive into it any further at the moment because we are just getting a lot of things reworked, but I think what I can say is that we are gonna be I think focusing a very broad ideal that we have had for

the foundation. We are going to be focusing it to a much I think more detailed, and in doing so I think a much stronger point of view. So, all to come in the coming months.

Tye: Okay. Dryer Balls, I'm not making this up at all. Dryer Balls...

Josh: (Laughs loudly) 69!

Tye: Dryer Balls wants to know, "How many languages can we expect to hear on your new album?"

Josh: Good question, Dryer Balls. I think that... you know it could be two or three. Two or three. I haven't decided, depending on what songs ultimately make the cut...four including English. But English isn't a language.

Tye: That isn't a language. Okay. You've sung in Italian. You've sung in French. And Spanish. Can we assume you are fluent in all these languages? Or, do you learn just enough to get you through the song?

Josh: You know, when you do classical vocal training, you really spend a lot of time thinking about those languages and working on those languages. When I was young I learned Japanese, which has not so far helped me in my song selections. But, you know, during my kind of sponge years, is when I started to decide that I would really like to learn Japanese. So, as I continue on this process of working on other languages and singing songs in other languages, obviously I very much enjoy the process of doing the homework about those languages and learning it backwards and forwards before I even step foot and decide on a song. But as far as fluently, I think that is something I have to really work on with more traveling that I do, and I think that when I am immersed in a country, it definitely helps. But when I spend some time away from it, it's one of those things we have to keep flexing that muscles. So. But, you know, I'm young, so I think that there's definitely time to become fluent in every language. I don't feel fluent in English yet, so...I'm still working on that.

Tye: Okay. Great. Thank you, Dryer Balls, for that question.

Josh: Thank you so much.

Tye: This is the best question that I have ever gotten to ask anybody, and I'm honored to ask it to you. Amy Silvagio wants to know, "Do you think you would survive a zombie apocalypse?"

Josh: Oh, man. Uhm...my NOT funny answers is...No. Are you kidding me? However... I have seen some of those movies and I think there is something that we can learn from those movies, and I think that (readjusts mic and says, "I've got my serious answer mic hold now.") I believe that if we take notes from these zombie movies, we can help each other and we can learn together how to stop these vicious beats and how to survive for the sake of our race, for our humanity. And they can be stopped. I know it seems like they can't, but if we just band together, and we just do what they tell us to do from the movies...we can do it in real life. We can! So...just do it!

Tye: And go for the head.

Josh: Go for the head! Exactly. From the movie, they tell you to do that. Go, go for the head. Also, I just did this Steve Carell movie with Emma Stone, star of *Zombieland*, and I think just the very fact that I got to kiss her on screen means that I am somehow immune.

Tye: Yeah, that helps for sure. Definitely! Okay, here is a question from Justin Wesler. "Who do you think will win this season of American Idol?"

Josh: WOW!... I-cannot-pull-that-question-out of my air. Because I haven't seen a single episode this year. (Tye: Well, you've been kind of busy this year.) Justin, who do you think will win? And tweet your answer now.

Tye: Tweet your answer to us. You know, let me ask this question because Usher recently was quoted as saying that he thinks that talent shows might be doing the industry a little bit of a disservice because it seems really easy, and it seems like people can sort of break into the business and get fame overnight. Do you agree with that? Or do you

think it's a good thing that talent shows become so popular? What's your opinion on that?

Josh: I wouldn't go so far as to say it is detrimental. I just haven't seen this season. I think... I have definitely watched in the past, and probably would have watched TV at all this year if I wasn't so busy, but I think, I feel two ways about the American Idol thing and about the kind of TV contest thing. I've got nothing against everybody having a shot. And I have nothing against, you know, allowing kids that normally would be feeling *How would I possibly show my talent to the world?* an opportunity to audition and show that talent. I think there is a good side to it. And at the same time, they get what they ask for which is that they are on a talent competition and they know that the competition is based on, you know, entertaining people from week to week, and once that competition is done and the entertainment of the show is done, I think it is up to each winner or loser of the show to keep people excited by what you do. And I think that there have been some examples obvious of contestants who have gone on to be great artists, and some that were really only as good as the show made them. But in the end, I think it's entertainment, and I think that once the entertainment of the show is over, whoever is on it, it's then their responsibility to be an artist.

Tye: Okay. Good answer. Here is one from Snowmart. "Josh, you knew you can sing, but when did you understand or believe that you are also a very sexy man?"

Josh: (chuckles) Snowmart... Uh, it really wasn't until People Magazine said I was. You know, I think that it's really not until you get that validation on the glossy page that you have any self-confidence for yourself. No, I...you know, I think that for me, I way too close to it. I think that, you know, I've always been attracted to creative people, you know, I think that a lot of times people who really express themselves creatively and have that kind of... you know I like people with musical ability and artistic ability. So, I don't know. I guess it's all in the eye of the beholder, I guess. To me I don't think I'll ever stop seeing, you know, the weird kid from elementary school. But that's a problem and I am working on it.

Tye: What do you think your chances are to make People's 2010 list? You know, like you and Clooney.

Josh: Well, me and Depp are always duking it out. I think that my chances this year are... I don't know. I've bought a couple of Jackpot lottery tickets in the last couple of months, and I'm kind of guess more hopping that I'll win those, but I think the chances are probably the same for both.

Tye: The lottery? Gotcha. Gotcha. We have time for a few more questions. Now here is one from Messy J. "Despite your versatility as an artist, do you feel stereotyped as a certain type of performer?"

Josh: Uhm, I think... it depends on who's writing about me, I suppose. I think that, you know, there are certain you know journalist that really get it. And certainly I would say the fans without a shadow of a doubt across the board get it. I think the fans understand every aspect of who you are and that is why it will always be about my music and the fans' connection to that and we're doing this together. But as far as from a journalistic standpoint, you know, from an outside observation standpoint I think it depends. I think sometimes you read something and you say to yourself, *you know there has been eight years that's happened after that*, and you know, a lot of times people are stuck on a specific thing, or stuck on a specific song or stuck on you know just how they decide to view you, and you can really bat them over the head, and it's not gonna change. But I think that it has developed over the last few years. And I think that it's all about for any artist, and it's just not me and not just my genre, you are always I think to a certain extent educating by example. And I think that is the only way to do it. You can't talk about it, you just gotta do it. And I think that as the albums have gone on and as we continue to kind of explore and try new things, people get it more and more. Those that haven't gotten it, I think, decided they get it more and more. So, but not to blab about it, but I think that what I am doing is kind of unique genre-wise. I don't think there is really a lot else out there that is exactly the same thing. And so, I think that also sometimes people have a hard time knowing where to put it. And I think oftentimes the first instinct when you don't know where to put something is to think of it negatively. And so, I think that it is something...you know, my fans, like I said, get it, and we just have to keep working on it, and those that don't, turn your heads.

Tye: Great! Here is one from Maybe Molly who says: "Now that you have been on Twitter for almost a year, what is your first year assessment of it?"

Josh: Uhm well...

Tye: You tweet quite a bit, I've been following you for awhile now...

Josh: Yeah, I kind of went from the guy who is like, *Do I really have to do that? To I can't have time for that, I've have to tweet!* So, I really enjoy it. I think it's really fun. I think that, strangely enough, you know, it's...I had my views about Twitter before I did Twitter. And I think in trying it and realizing that in a 142 characters... 140? 142? I forgot.

Tye: It's 140.

Josh: 140.

Tye: It's 140. They may give you a couple of extra.

Josh: They give me the extra two letters. It's actually a really great way to kind of... strangely enough I found it to be a very interesting societal experiment of kind of allowing free thought without thinking too much to accumulate and to kind of... and I think it's really cool that the government is archiving everything, because I do, I think it's... when you are writing lyrics and when you are working on creative ideas... I know a lot of people work on books and lyrics, and things like that, you just write. I mean a lot of the time you just have to get yourself to stop over-thinking, and I think the blog world you come dangerously close to over-thinking. I think that in all other aspects of your life, certainly interviews and as a performer, you really, you know, kind of... there is a weightedness to it, and I think the nice thing about Twitter is that there is no pressure. You know if you write *I'm in the cab going for an interview* that is cool with them. And if you decide that you are in a really strange head space, and something really quirky and really strange pops into your head, just put that out there too, and it's... I don't know, in a crazy way I feel like Twitter has allowed me to kind of put some other sides of myself out there as well. So, it's fun. It's great.

Tye: Who do you follow on Twitter that really amuses you every day?

Josh: Wow! I love... there's some...I love Roger Ebert. I think that anybody who doesn't follow Roger Ebert on Twitter is really missing out. He is a brilliant guy, and I think that he is really using Twitter as a way to, like I said, to express himself and to link people to ideas and to his own ideas that maybe it was a little harder for him to do in the past when it was just about the TV show and about his column and things like that. For people who really know how to use it well, like him, it's a way to really expand people's mind.

Tye: And he just got a 100K new followers, so you're welcome, Roger Ebert.

Josh: Yeah, well he deserves them. He should be one of the ones with two or three million for sure. Who else do I like to follow? I follow friends of mine that I have worked with. You know, Imogene Heap, Alison Sudol, Fine Frenzy, uh, I ah, I ah. Yeah, I don't know. There... CNN, Billboard obviously, you know.

Tye: Thanks for the plug.

Josh: And Hugh Hefner.

Tye: And Hugh Hefner?

Josh: Well? (Both chuckle) He's not posting pictures of naked ladies. It's not like "Here's somebody nude we shot today". No, he's an intelligent guy and he's got a lot of very funny things to say.

Tye: Right. (They both laugh and Josh starts singing *I wanna go to the mansion!* while he does the happy dance sitting in his chair). Have you ever been to the Playboy Mansion?

Josh: No, I haven't. No. So, Oprah's house, Playboy Mansion and then I can die a happy man.

Tye: Right. It's all gonna happen. And uh, we will end this with a question from KrissenMM who says, "So, Josh, where do you see yourself in ten years time?"

Josh: Uh, wow! I was asked that question probably almost exactly ten years ago and I basically said that I would hopefully like to be in a place where I have continued to do my own thing and make music that I love and expand my horizons and, you know, and really test the waters of what's out there, and here I sit talking about all the crazy things that have happened in the last ten years, and I feel so grateful for that, and I think that as far as having those ideals and having those dreams, and if it ain't broke, don't fix it. I think that I still got plenty of things that I'd like to do, and I think that if you do them intelligently and take risks... the most rewarding aspect of what I have done in the last ten years has been trying new things and taking risks and it doesn't always work, but for the times that it does work, I think it allows you to have those extra ten years. I think it's when you don't take risks, that's the bigger risk. And I think that when careers shut down it's because people played it safe too much. So, I'd like to keep on keeping on and keep doing great interviews like this one. And hopefully we'll all be talking about it ten years from now.

Tye: Yeah. Great. And ten years from now we'd like to have you back and...

Josh: Ten years from now you will be a hologram and I'll be like *this is so weird*, and...

Tye: And I'll be like moving right through you.

Josh: Yeah.

Tye: Well, Josh, it's been great to talk to you. Thank you so much for your time. And I want to thank you for watching at home. I want to thank Motorola for making this happen and tune in next Wednesday and we will be doing a live chat with the Jonas Brothers. You don't want to miss that. So thanks a lot.

Oh, and be sure to look for Josh Groban's yet untitled album which will be coming out at some point in the future and watch him on (Josh laughs and says "Fall! In the fall. Fall!") in the fall 2010?

Josh: I sure hope so.

Tye: And watch him on Glee and watch him in the new Steve Carell movie, and watch him everywhere because he is gonna be taking over.

Josh: Watch me everywhere.

Tye: So, thanks for joining us!